

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 19349

гр. София, 01.08.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ, в закрито заседание на първи август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Гражданско дело № 20211110166799 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от Л. Л. Х., чрез адв. К., срещу М.И. Б. и К. Д К..

Съдът след като констатира, че предявените искове са процесуално допустими, исквата молба отговаря на изискванията на закона и е изпълнена процедурата по чл. 131 ГПК, на основание чл.140, ал.1 ГПК, чл.140, ал.3, изр.1 ГПК, вр. чл.146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

СЪСТАВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД:

-

I.Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения:

-

Ищцата извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че ответниците, в качеството им на частен съдебен изпълнител и помощник частен съдебен изпълнител по изп. дело № 20218380407570, незаконосъобразно й наложили глоба в размер на 200 лв. с Постановление изх. № 58659/14.07.2021 г. с мотив и констатация в него на „неуспешното предаване на детето Калоян Иванов Петров на дата 02.07.2021 г.“. Поддържа, че нямало основания за налагане на тази глоба, защото не било налице неизпълнение и нарушение от страна на майката Л.Х. на режима на лични отношения баща – дете, както и не било налице нейно неизпълнение по процесното изпълнително дело пред ЧСИ М.Б.. Налагането на глоба не било изпълнителен способ и не чрез него се осъществявал режима на личен контакт, както в случая процедираше ПЧСИ К. К.. Предвид горното, Постановление за глоба изх. № 58659/14.07.2021 г. по изп.д. № 20218380407570 на ЧСИ М.Б., действащ чрез ПЧСИ К. К., било неправилно и незаконосъобразно, тъй като не били налице предпоставките на чл. 528, ал. 5 ГПК. Самото постановление за глоба не съдържало точна

правна формулировка на основанията за нейното налагане – видно от съдържанието му, ПЧСИ К. мотивирал нейното налагане с разпоредбата на чл. 528, ал. 6 ГПК, която не съдържала основание за подобно нещо. От мотивите на т. 3 от Тълкувателно решение от 10.07.2017 г. по т.д. № 3/2015 г. на ОСГТК на ВКС и разпоредбата на чл. 528, ал. 5 ГПК било видно, че глоба на длъжника се налагала при неосъществено съдействие на съдебния изпълнител и за неизпълнение на длъжника да предаде детето. В процесния случай Л.Х. оказала съдействие на съдебния изпълнител и предоставила детето за предаване. Следователно, не можело да бъде аргументиран какъвто и да било извод за нейно нарушение и неизпълнение на задълженията по чл. 527 и чл. 528 ГПК. В случая неправомерно било поведението на ПЧСИ К. К., а не това на майката, още повече, че същата в конкретния ден на 02.07.2021 г. предоставила детето и не пречатствала изпълнението. Уважителна причина за невъзможността да се изпълни режима на лични контакти между Калоян Петров и неговия баща Иван Петров категорично била собственото нежелание на Калоян да отиде при баща си, а това изключвало отговорността по налагане и заплащане на глоба на майката Л.Х., която ПЧСИ К. К. реализирал спрямо нея с атакуваното постановление за глоба. Следвало да се настоя на разбирането, че не било налице неизпълнение, когато единият родител съдейства и предава детето, но последното не желае да отиде при другия родител. В тази връзка, Постановление за налагане на глоба с изх. № 58659/14.07.2021 г. на ПЧСИ К. било обжалвано от Л.Х. чрез неин пълномощник, като било отменено като незаконосъобразно с Решение № 328/16.09.2021 г. по в.ч.гр.д. № 10967/2021 г. по описа на СГС, ГО. В производството по обжалването му Л.Х. сторила разноси в общ размер на 273 лв., от които: 200 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение на дата 21.07.2021 г., съгласно договор за правна помощ от същата дата; 48 лв. – изискани такси в полза на ЧСИ по администриране на жалбата на основание т.5 и т.8 от ТТРЗЧСИ и 25 лв. – държавна такса към Софийски градски съд на основание чл. 16 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК за администриране и разглеждане на жалбата ѝ, заплатени съответно на дати 04.08.2021 г. и 26.07.2021 г. В производството по делото пред СГС било прието и установено, че отговорността за разноси се понасяла от страната, срещу която било постановено решението, като санкция за неоснователно предизвикан спор. В случая производството било образувано по жалба срещу действия на съдебен изпълнител, като вискателят (ответник по жалбата) не дал повод за образуването му със свои действия или поведение и затова същият не следвало да носи отговорност за разносите по обжалване на незаконосъобразно действие съдебния изпълнител. Тъй като се касаело именно за незаконосъобразно действие и незаконосъобразен акт на самия съдебен изпълнител – налагането на глоба на Л.Х. с цитираното по – горе постановление за глоба, породила и необходимостта за защита от същото, то отговорни за разходваните средства по защита и причинените с това имуществени вреди на Л.Х. били ЧСИ М.Б. и ПЧСИ К. К.. Ето защо моли съда да уважи предявените иски, като осъди ответниците в условията на солидарност да заплатят на Л.Х. сумата в общ размер на 273 лв., представляваща обезщетение за нанесените ѝ имуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от извършено незаконосъобразно действие от страна на ПЧСИ К. К. по

издаденото Постановление за налагане на глоба с изх. № 58659/14.07.2021 г. по изп.д. № 20218380407570 на ЧСИ М.Б., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 24.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците М.И. Б. и К. Д К., чрез адв. Б и адв. С., са подали отговор на исковата молба, с който оспорват предявените искове като неоснователни. Поддържат, че в настоящия случай не бил налице нито един от елементите от обективна страна на деликтната отговорност на съдебния изпълнител, регламентирана в разпоредбата на чл. 74, ал.1 ЗЧСИ, респ. чл. 441 ГПК. Безспорно действието било предприето в рамките на обективните и субективните предели на изпълнителния лист, както и на предвидените изпълнителни способности в ГПК що се касаело до принудително предаване на дете. В случая ищцата се позовавала на Решение № 328/16.09.2021 г. по ч.гр.д. №10967/2021 г. на СГС, но процесуалната незаконосъобразност на действията на съдебния изпълнител следвало да бъде установена от съда, който разглежда деликтния иск. Следователно нито мотивите, нито самото съдебно решение на СГС по ч.гр.д. № 10697/2021 г. се ползвали със сила на пресъдено нещо, т.е. не обуславяли процесуална незаконосъобразност на действията на ответниците, която следвало да бъде преценена от настоящия съдебен състав. В настоящия случай съдебният изпълнител наложил глоба, тъй като длъжницата не изпълнила задължението по предаване на дете без да прибегва до принудителни действия, с които детето би било значително стресирано. Действията на ответниците били изцяло съобразени с психо-емоционалното състояние на детето, както и със задължителната практика на ВКС по отношение на задължението за предаване на деца, както и с практиката на ЕСПЧ. Поддържат още, че добросъвестното изпълнение включвало и подготовка на детето от страна на отглеждащия родител, неговото стимулиране и насърчаване да осъществи контакт с другия си родител, в който смисъл била изричната практика на Върховния съд. Поради изложеното не можело да се приеме, че било налице пълно изпълнение от страна на длъжницата в изпълнителния процес само защото предоставила детето и не можела да направи нищо, защото то отказвало да тръгне с баща си. Налагането на глобата било не само процесуално законосъобразно, но и целесъобразно действие, имащо за цел да дисциплинира длъжника, като го принуди да положи всички необходими усилия за насърчаване на детето за среща с другия си родител, а не да се задоволява единствено с довеждането му на конкретно място, както и да покаже решителност на изпълнителния орган да приведе в изпълнение съдебния акт, както и заявка за други по – рестриктивни действия. Освен това въпросното неизпълнение, за което била наложена глоба, не било първо. Ищцата по настоящото дело не изпълнила задължението за предаване на дете и на 26.06.2021 г. след надлежно връчена покана за доброволно предаване на детето, получена от нея на 09.06.2021 г. Т.е. налагането на глоба било необходимо с оглед повторното неизпълнение от страна на длъжника. На следващо място, разпоредбата на чл. 81 ГПК предвиждала задължение за съда да се произнесе всякога по искането за разноски, а чл. 78 ГПК предвиждал, че когато искът/жалбата са удовлетворени, разноски се поемат от другата страна в производството. В този смисъл необяснима била практиката на СГС да отказва да присъжда разноски,

считайки, че редът по чл. 78 и сл. ГПК е неприложим. Нямамо никакво нормативно основание да се изключи приложението на чл. 81 ГПК в контролно-отменителните производства по чл. 435 – 437 ГПК. Поради тази причина ответниците не следвало да носят отговорност за неправилни съдебни решения, макар и влезли в сила, защото СГС имал практика, съгласно която не присъжда разноски на жалбоподателите. На трето място, претърпените вреди били изцяло недоказани в настоящото производство. Ето защо молят съда да отхвърли предявените иски. Претендират разноски.

В отговора на исковата молба е направено искане като трето лице-помагач да бъде конституирано „ЗД. Е АД, с което ответниците имат сключена застраховка „Професионална отговорност на частен съдебен изпълнител“. При условията на евентуалност срещу третото лице, в качеството му на застраховател, са предявени обратни осъдителни иски за същата сума в размер на 273 лв.

В срока по чл. 131 ГПК третото лице-помагач и ответник по обратните иски „ЗД. Е АД е подало отговор, с който оспорва предявените иски. Поддържа, че видно от сключения между ЗД. Е АД АД и ЧСИ застрахователен договор № 08800100000170 в него било предвидено безусловно самоучастие в размер на 5 % от обезщетението или 2000 лв. – което от двете е по – голямо. В конкретния случай и съгласно сключения договор, ЧСИ поемал отговорността за всяко събитие до размера на 5 % от размера на обезщетението или 2000 лв. (която от двете суми е по – голяма). Доколкото настоящото производство било за обезщетение за вреди в размер на 273 лв. и доколкото обратните иски били предявени именно за тази сума, счита, че същите се явявали неоснователни, тъй като попадали в размера на предвиденото в договора самоучастие. Предвид гореизложеното твърди, че до размера на 5 % от обезщетението или 2000 лв. (която сума е по – голяма), исковите на ЧСИ и ПЧСИ срещу ЗД. Е АД АД се явявали неоснователни, тъй като попадали в предвиденото по договора безусловно самоучастие и застрахователят не носел отговорност за изплащането на сумата. На следващо място, съгласно сключения застрахователен договор, застраховано лице било единствено ЧСИ, но не и втория ответник – ПЧСИ. Доколкото по своята същност застраховката представлявала застраховка на гражданската отговорност на застрахованото лице, личната такава на ПЧСИ не попадала в нейния обхват. Застраховката обхващала отговорността на ПЧСИ само и доколкото лично ЧСИ отговарял за неговите действия или бездействия. В тази връзка ПЧСИ не бил легитимиран да предяви иск срещу ЗД. Е АД АД въз основа на сключената застрахователна полица с ЧСИ, тъй като не бил правоимащо лице по нея нито в качеството си на застрахован, който е обезщетил увреденото лице, нито в качеството си увредено лице. Поради това, ПЧСИ нямал право на пряк иск срещу застрахователя по образуваното производство във връзка със сключения застрахователен договор между ЗД. Е АД АД и ЧСИ. Ето защо моли съда да отхвърли предявения от ЧСИ Б. срещу ЗД. Е АД АД иск за изплащане на обезщетение за причинените на Л.Х. вреди. По отношение на иска на ПЧСИ към застрахователя по полица, сключена с ЧСИ, счита, че същият е недопустим, евентуално неоснователен и моли съда да не го допуска, евентуално да го отхвърли изцяло. Изразява подробно становище и по първоначалните иски, като

счита същите за допустими, но неоснователни.

Искането за конституиране на посоченото трето лице - помагач е направено в срока по чл. 219, ал. 1 ГПК и е основателно, тъй като за ответниците по главните иски е налице правен интерес от участието на „ЗД. Е АД, доколкото евентуалното уважаване на предявените срещу ответниците иски би довело до пораждане на регресно право срещу помагача, което е предмет и на предявените обратни иски.

-

II. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца:

-

Предявени са пасивно субективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 441 ГПК вр. чл. 45 ЗЗД вр. чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ вр. чл. 37, ал. 3 ЗЧСИ, за осъждане на ответниците да заплатят солидарно на ищеца сумата от **273 лева**, представляващи обезщетение за имуществени вреди, причинени от процесуално незаконосъобразно действие от страна на ЧСИ М.Б. и ПЧСИ К. К. по изп.д. № 20218380407570 на ЧСИ М.Б., изразяващо се в издаване на Постановление за налагане на глоба с изх. № 58659/14.07.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 24.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

Предявени са в условията на евентуалност от М.И. Б. и К. Д К., чрез адв. Б и адв. С., срещу ЗД. Е АД АД обратни иски с правно основание чл. 435 КЗ вр. чл. 469, ал. 3 КЗ вр. чл. 25, ал. 1 ЗЧСИ за осъждане на ЗД. Е АД АД да заплати на М.И. Б. и К. Д К. сумата от **273 лева**, представляваща застрахователно обезщетение по застраховка „Професионална отговорност“ по полица № 08800100000170 от 14.09.2020 г., при условие, че М.И. Б. и К. Д К. заплатят солидарно на Л. Л. Х. сумата от 273 лв. по главните иски с правно основание чл. 441 ГПК вр. чл. 45 ЗЗД вр. чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ вр. чл. 37, ал. 3 ЗЧСИ.

III. Обстоятелства, които не се нуждаят от доказване

Отделя за безспорно и ненуждаещо се от доказване наличието на застрахователен договор между ЗД. Е АД АД и ЧСИ М.Б. по застраховка "Професионална отговорност", обективиран в застрахователна полица № 08800100000170, валидна за периода 01.10.2020 г. - 30.09.2021 г., с който е застрахована професионалната отговорност на частния съдебен изпълнител.

IV. Разпределяне на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти:

УКАЗВА на ищеца по главните иски, че в негова доказателствена тежест е да докаже

по делото пълно и главно, че е претърпял имуществена вреда в размер на 273 лв., вследствие на посочените в исковата молба процесуално незаконосъобразни действия на ЧСИ М.И. Б. и ПЧСИ К. Д К. при упражняване на дейността им по изп.д. № 20218380407570.

УКАЗВА на ответниците по главните икове, че носят тежестта да проведат обратно доказване за оборване на установената в чл. 45, ал. 2 ЗЗД законова презумпция за субективното отношение към извършеното – вината.

УКАЗВА на ищите по обратните икове, че в тяхна доказателствена тежест е да докажат по делото пълно и главно: 1/ наличие на валидно застрахователно правоотношение по договор за задължителна застраховка "Професионална отговорност"; 2/ настъпване на застрахователно събитие в срока на действие на договора; 3/ събитието да представлява покрит застрахователен риск, съобразно уговореното между страните.

УКАЗВА на ответника по обратните икове, че носи тежестта да докаже релевираните в отговора на исковата молба възражения (правоунищожавачи, правоизключващи или правопогасяващи) срещу съществуването на вземанията, респективно срещу изискуемостта им.

V. По доказателствата:

-

ДОПУСКА представените с исковата молба и отговора на исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

КОНСТИТУИРА на основание чл. 219, ал. 1 ГПК ЗД. Е АД АД като трето лице-помагач на ответниците М.И. Б. и К. Д К..

ЗАДЪЛЖАВА, на основание чл. 190 ГПК, ЧСИ М.Б., рег. № 838 към КЧСИ, в 1-седмичен срок от получаване на съобщението, да представи официално заверен препис от изп. д. 20218380407570. Предупреждава ответника, че непредставянето на изпълнителното дело в указания срок ще бъде преценявано от съда съгласно чл. 161 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на ищеца по главния иск за изискване и прилагане в цялост към настоящото дело на в.ч.гр.д. № 10967/2021 г. по описа на СГС, ГО, тъй като не е необходимо за правилното решаване на повдигнатия пред настоящия съдебен състав правен спор.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 145, ал. 3 ГПК приканва страните към спогодба като им указва, че съгласно чл. 78, ал. 9 ГПК при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като направените разноски си остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго и спорът ще се разреши в по-кратки срокове.

Съдът уведомява страните, че за намиране на решение на спора си могат да използват и процедура по медиация. Така те спестяват време, усилия и средства – отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде

възстановена половината от внесената държавна такса – чл. 78, ал. 9 ГПК.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: <http://www.justice.government.bg>. Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд работи Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват.

Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите всеки работен ден от 9:00 до 17:00 часа от Мариана Николова на тел. 02/8955423 или на ел. адрес: spogodbi@src.justice.bg, както и в Центъра за спогодби и медиация на адрес: гр. София, бул. „Цар Борис III” № 54, ст. 204.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, на страните да се връчи препис от настоящото определение за насрочване, ведно с проекта за доклад по делото, като те могат да вземат становище по него и дадените със същия указания, най-късно в първото по делото съдебно заседание.

ПРЕПИС от отговора на ответниците М.И. Б. и К. Д К. да се връчи на ищцата Л. Л. Х., която може да изрази становище и да ангажира доказателства във връзка с него в първото по делото съдебно заседание.

ПРЕПИС от отговора на ответника по обратния иск ЗД. Е АД АД да се връчи на М.И. Б. и К. Д К., които могат да изразят становище и да ангажират доказателства във връзка с него в първото по делото съдебно заседание.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 14.10.2022 г., от 13:50 ч., за която дата и час да се призват страните с посочените по – горе преписи.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____